

En Henvisning til de dermed forbundne Udgifter er lidet talende. For de fire Etater er Antallet af Tjenestemænd med mere end 3,000 Kroners Lønning kun 370.

§ 3. I sidste Stykke har vi tilladt os at foreslaa, at der for samlevende Ægtefæller, som begge oppebærer Lønning af Statskassen, indføres den Regel, at den ene skal oppebære fuldt Tillæg. Regelen i Forslaget stiller disse Personer ringere end efter Dyrtidshjælpsloven af 30. August 1915.

§ 8. Tilføjelsen til denne Paragraf vil være i Overensstemmelse med Reglerne, der gælder for Etaternes Lønningslov, og som man vil sætte Pris paa at faa optaget i heromhandlede Lov.

Endelig skal vi fremsætte den Bemærkning, at Forslaget alt i alt indeholder en Beskæring af vore beskedne Krav, der staar i paafaldende Misforhold til den Kendsgerning, at de fire Civiletaters Personale under Krigen har udført et meget stort Ekstraarbejde, der enten slet ikke er vederlagt eller kun utilstrækkeligt honoreret. Forholdet har i disse Etater været, at Prisstigningen bragte Tjenestemændenes Forbrug ned til et Minimum, førte Næringsсорger og Savn ind i Tusinde Hjem, samtidig med at deres Arbejdsgiver har stillet ekstraordinære og i mange Tilfælde paa Grund af Nødvendigheden urimelige Krav til Arbejdsydelse. Det naturlige Forhold, at større Arbejde skulde give bedre Vilkaar, har i henvend to Aar været afløst af det unaturlige, at utilstrækkelig Ernæring, Gæld, Utryghed og Mismod har været Flidens Ledsager. Tjenestemændene i de fire Etater, som ved deres Overarbejde har bidraget det væsentligste til, at disse Virksomheder har givet et større Afkast, vil føle det som en hensynsløs Tilsidesættelse af berettigede Krav, hvis et Forslag som det af Regeringen forelagte gennemføres.

Det har hidtil trods gentagne Forsøg været ugørligt at opnaa ringeste Vederlag for det mægtige Overarbejde, som under Krigen har været paalagt Tjenestemændene i de store Etater. Til Eksempel skal nævnes, at Ministeriet for offentlige Arbejder i Skrivelse af 14. Februar d. A. til Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg ganske har afslaaet at ville medvirke til, at der blev fastsat Regler, hvorefter der for Tiden kunde ydes Godtgørelse for Overarbejde. Og dette er sket, til Trods for, at Tjenestemændene i de fire Etater ved Skrivelse fra Konseilspræsidenten af 29. April 1915 til Centralorganisationerne har faaet Løfte om, at der vilde blive ydet Tjenestemændene Godtgørelse for Ekstraarbejde. Dette Løfte er ikke hidtil blevet indfriet. Men Regeringen har endog ved at forelægge Rigsdagen et Forslag, der sætter Grænse ved 3,000 Kr., nægtet disse Tjenestemænd et Tillæg for Dyrtiden uden Hensyn til, at Overarbejdet ikke honoreres. Det forekommer os derfor, at dette Forhold bør tages i Betragtning ved Fastsættelse af Dyrtidstillæggets Størrelse og Omfang til Civiletaternes Tjenestemænd. I modsat Fald vil Organisationerne af Medlemmerne blive tvunget til øjeblikkelig at fremsætte særskilt Krav om Godtgørelse for det indtil Dato udførte betydelige Overarbejde; og det vil sikkert ikke være muligt at komme udenom dette Krav, der hviler paa en simpel Forpligtelse.

Allerærbødigst

Villiam Halland.

H. V. Jensen.